

Film Pouto měl premiéru ve stříbrském kině a zaplnil sál

Stříbro - V sobotu 1. října se konala premiéra filmu Pouto, které natočil dvaadvacetiletý Jan Adam Václav z Erpužic u Stříbra o volných víkendech.

Natáčet začínal v květnu, stačilo mu na to třicet natáčecích dní a pomohlo mu osm desítek lidí, kteří buď hráli, nebo zajišťovali vše potřebné. Děj filmu zavedl diváky do roku 1976 a je o handicapovaném chlapci, jehož snem je hrát fotbal, ale má po mozkové obrně motorické potíže. Autor jej natočil už před osmi lety, ale letos jej úplně přepracoval a právě novou verzi mohli nyní diváci vidět. "Teď, když to vidím, mám pocit, že bych ještě něco změnil, ale to už nejde. Akorát myslím, že ještě trochu upravíme zvuk. Tento rok mi přinesl opravdu hodně změn, skončil jsem v zaměstnání, nastoupil jsem do Písku na Filmovou akademii Miroslava Ondříčka, měl jsem minimum volna, co šlo, to jsem využil k natáčení a práci na filmu. Ještě jsem se pořádně nezastavil, teď se musím vrhnout na studijní práce," usmíval se Jan Václav.

Film měl dle potlesku úspěch, diváky zaujal i dodatek Film o filmu, kde byly nezdařené scény z natáčení, jež vyvolávaly výbuchy smíchu v hledišti. A diváci prý očekávají, že autor připraví něco dále. "Netvrdím, že jdu hned zase točit, ale nějaká témata v hlavě nosím, jen to zatím nemohu hned realizovat. Prostě uvidíme časem," dodal šťastný autor.

Hlavní roli postiženého chlapce si zahrál čtrnáctiletý Vratislav Kouřil z Tuněchodů. "Hraji o dva roky mladšího kluka, který se špatně pohybuje a při tom touží hrát fotbal. K roli jsem se dostal nečekaně, prostě se mě zeptali a bylo to. Natáčení mě bavilo, byla tam skvělá parta, vůbec děkuji celému štábu i hercům. Líbilo se mi, jak do toho byli zapálení, ať byl den pozitivní či negativní," říká mladý herec a žák deváté třídy ze Základní školy v Mánesově ulici ve Stříbře. Tento rok se rozhoduje o další škole, ale jak prozradil, herectví ho zrovna neláká. "Zkušenost krásná, klidně bych si ještě někdy něco střihl, ale moje kroky směřují na veterinu. Mám opravdu moc rád zvířata, doma jich máme plno, nejraději mám papouška. Tak snad se mi to podaří," říká.

A jaké útrapy ho při natáčení potkaly? "Bylo pořád veselo. Ve scéně u doktora jsem se měl posadit na lůžko, to jsme měli takové provizorně udělané s postele a židlí, přikryté prostěradlem. Tam jsem dosedl a hned jsem se propadl na zem, celý štáb se strašně dlouho smál. Další věc se mi stala na hřišti. Před natáčecím dnem se v sousedství přetrhlo lanko, oddělující stádo krav a ty nám na hřišti udělaly pěknou řadu hromádek. Mně se pak povedlo při rozběhu za míčem po jedné uklouznout a pořádně jsem si rozhodil záda," vyprávěl se smíchem Vratislav Kouřil. Natáčení probíhalo lokálně kolem Stříbra, v Malovicích, Erpužicích, ale i v Kokašicích a Černošíně.

Diváci si prý odnášeli domů pěkný zážitek. "Zaujalo mě, jak tak malý počet herců a především filmového štábu, navíc jde o skupinku amatérů, dokáže vytvořit tak hezký film se vším, co k filmu prostě patří, ať už se zápletkou nebo vtipnou hláškou herců. Opravdu jsem se pobavil," uvedl Tomáš Mann z Černošína, kde se také část filmu natáčela.

Podobný názor měla i jeho přítelkyně Markéta Chválová ze Stříbra. "Mně se film hodně líbil, měla jse trochu strach, když říkali, že je amatérský, ale moc mile mě překvapil. Navíc v celém filmu hráli moji známí z okolí, ještě jsem také chodila na školu v Mánesově ulici, takže jsem plno těch dětí poznala. A skvělý byl i dodatečný film z natáčení, to jsem se fakt nasmála.